

हिता किन्तदित्याह सुग्रीवस्तव सख्यस्य कारकः सख्यं करिष्यति
सख्युर्भावः कर्म वा सख्यं विकारसंघेति यः ढघेकतीत्यादिना क
र्मणि षष्ठी कपीनां नन्दयिता कपेः पुत्रेवा ग्रहनन्दिपचादेरिति
अनः ततोद्भूतं मैथिल्याद्रष्टाऽसि प्रेक्षकोभविष्यसि अस्तेर्भविष्यत्सा
मीये की अभिधानात् असीति युष्मदर्थं अव्ययमिति वा तदस्यकौघे
इत्यादिषु कालस्यानिर्देशात् त्रिष्वपि कालेषु तृणादयोभव
न्तीति बोध्यं दृशेर्वद्रोऽकिदिति रः ॥ ७१ ॥

नन्दनानि मुनीन्द्राणां रमणानि वनौकसां । वना
नि भेजतुर्वीरौ ततः पाम्पानि राघवौ ॥ ७२ ॥

नन्दनानीत्यादि । ततउक्तादनन्तरं वीरौ राघवौ रामलक्ष्मणौ ज०म०
वनानि भेजतुः सेवितवन्तौ एत्वाभ्यासलोपौ तदफलेत्यादिना पा
म्पानीति पम्पायाअदूरं अदूरभवश्चेत्यण् मुनीन्द्राणां नन्दनानि
प्रमोदकारीणि वनौकसां वनेचराणां उच्चसमवाये अस्मादौणा
दिकोऽसुम् पृषोदरादित्वाद्वर्णविपर्ययः तेषां रमणानि रति
जनकानि नन्द्यादित्वात् ल्युः कर्मणि षष्ठी ॥ ७२ ॥

नन्दनानीत्यादि । ततोऽनन्तरं राघवौ पाम्पानि वनानि भेजतुः भ०
सेवितवन्तौ जग्मतुरित्यर्थः भजञोभागसेवयोः तृफलभजत्र
पेति अतएवं खिलोपश्च पम्पानामसरःसम्बन्धीनि पम्पायाअदूर
भवानीत्यर्थे वा विकारसंघेत्यादिना षणः मुनीन्द्राणां नन्दनानि
प्रमोदकानि वनौकसां वनवासिनां रमणानि क्रीडाजनकानि उ
भयत्र ग्रहनन्दिपचादेरिति अनः कर्मणि षष्ठी ॥ ७२ ॥